

Що сама тоненька, як бриндуша

Микола Вінграновський

Що сама тоненька, як бриндуша,
Бистроцвітна, як бриндуша, теж...
Придушила душу й далі душиш,
Дихать мені, диху не даєш-

Мало тобі, бачиш, тобі мало
Рук моїх німих і не німих —
Я божився, клявся я вокзалом
Утекти, але втекти не міг.

Гоїв, гоїв, давні гоїв рани,
Як нові димлять вже, наче дим, —
На старі на золоті кайдани
Молоденькі впали кайдани.